

Менеджмент

УДК 004:005.8:658.5

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19557484>

Управління продуктивністю розподілених команд ІТ-компаній на основі Agile-підходів

Олійченко Ігор Михайлович

доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри менеджменту та адміністрування,
Національний університет «Чернігівська політехніка»

14035, м. Чернігів, вул. Шевченка, 95, Україна

e-mail: oidigor@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8424-5432>

Дітковська Марина Юріївна

кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри менеджменту та адміністрування,
Національний університет «Чернігівська політехніка»

14035, м. Чернігів, вул. Шевченка, 95, Україна

e-mail: oid3@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9286-5121>

Прийнято: 11.12.2024 | Опубліковано: 30.12.2024

Анотація. Цифрова трансформація економіки, розвиток хмарних технологій та глобалізація ринку інформаційних послуг зумовили суттєві зміни у моделях організації праці в ІТ-компаніях. Однією з ключових тенденцій останнього десятиліття стало поширення розподілених команд, учасники яких взаємодіють у цифровому середовищі та виконують спільні завдання незалежно від географічного розташування. Такий формат організації роботи набув особливої

актуальності у період глобальних криз і пандемій, коли дистанційна робота стала важливою умовою забезпечення безперервності діяльності підприємств. Водночас він створює потребу у постійному вдосконаленні організаційних процесів та навчанні членів команди для адаптації до нових технологій і форматів роботи.

Функціонування розподілених команд створює нові можливості для ІТ-компаній, зокрема розширення доступу до міжнародного ринку праці, підвищення гнучкості управління проєктами та оптимізацію витрат. Разом із тим, така модель організації праці породжує низку управлінських викликів, пов'язаних із координацією діяльності працівників, підтриманням ефективної комунікації, формуванням командної взаємодії та забезпеченням високого рівня продуктивності праці.

У статті досліджено особливості управління продуктивністю розподілених команд ІТ-компаній та обґрунтовано можливості використання гнучких методологій управління проєктами, зокрема Agile-підходів, для підвищення ефективності їхньої діяльності. Проаналізовано основні фактори, що впливають на продуктивність команд розробників програмного забезпечення, а також визначено роль цифрових інструментів комунікації та управління проєктами у забезпеченні ефективної взаємодії між учасниками команди.

Результати дослідження свідчать, що застосування Agile-методологій, таких як Scrum і Kanban, сприяє підвищенню прозорості робочих процесів, оптимізації розподілу завдань між членами команди та скороченню часу розроблення програмних продуктів. Визначено, що інтеграція Agile-інструментів у систему управління діяльністю розподілених ІТ-команд дозволяє підвищити продуктивність праці, покращити якість програмного забезпечення та забезпечити більш ефективне використання людського капіталу.

Ключові слова: ІТ-компанії, розподілені команди, продуктивність праці, Agile-менеджмент, Scrum, Kanban, дистанційна робота, управління ІТ-проєктами.

Managing the productivity of distributed teams of IT companies based on Agile approaches

Oliychenko Igor Mykhailovych

Doctor of Public Administration, Professor,
Professor of the Department of Management and Administration,

National University "Chernihiv Polytechnic"

14035, Chernihiv, Shevchenko St., 95, Ukraine

e-mail: oimdigor@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8424-5432>

Ditkovska Maryna Yuriivna

Candidate of Public Administration, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Management and Administration,

National University "Chernihiv Polytechnic"

14035, Chernihiv, Shevchenko St., 95, Ukraine Shevchenko, 95, Ukraine

e-mail: oimd3@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9286-5121>

Abstract. The digital transformation of the economy, the development of cloud technologies, and the globalization of the information services market have led to significant changes in the models of work organization in IT companies. One of the key trends of the last decade has been the spread of distributed teams whose members interact in digital environments and collaborate on tasks regardless of their geographical location. This form of work organization became especially relevant during global crises and pandemics, when remote work became a key condition for maintaining business continuity. At the same time, it creates a need for the continuous improvement of organizational processes and the training of team members to adapt to new technologies and work formats.

The functioning of distributed teams creates new opportunities for IT companies, in particular, expanding access to the international labor market, increasing the

flexibility of project management, and optimizing operational costs. At the same time, such a model of work organization poses several managerial challenges, including coordinating employees' activities, maintaining effective communication, fostering team interaction, and ensuring a high level of labor productivity.

The article examines the features of productivity management of distributed teams in IT companies. It substantiates the possibilities of using flexible project management methodologies, particularly Agile approaches, to improve the efficiency of their activities. The main factors influencing software development team productivity are analyzed, and the role of digital communication tools and project management systems in fostering effective team interaction is examined.

The results of the study indicate that the application of Agile methodologies such as Scrum and Kanban contributes to increasing the transparency of work processes, optimizing the distribution of tasks among team members, and reducing the time required for software development. It is determined that the integration of Agile tools into the management system of distributed IT teams makes it possible to increase labor productivity, improve software quality, and ensure more efficient use of human capital.

Keywords: IT companies, distributed teams, labor productivity, Agile management, Scrum, Kanban, remote work, IT project management.

Постановка проблеми. Сучасний розвиток інформаційних технологій та цифрової економіки спричинив суттєві зміни у структурі організації праці. Однією з характерних рис сучасних ІТ-компаній є формування розподілених команд, учасники яких працюють віддалено, використовуючи цифрові платформи для комунікації та координації спільної діяльності. Поширення віддалених форматів роботи стало наслідком розвитку хмарних технологій, цифрових комунікаційних платформ та систем управління проектами. У таких умовах ІТ-компанії отримують можливість залучати фахівців із різних країн світу, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності та інноваційного потенціалу підприємств. Разом із тим, функціонування розподілених команд пов'язане з рядом управлінських проблем, зокрема необхідністю забезпечення

ефективної комунікації між учасниками команди, координації виконання завдань, контролю за виконанням проєктних робіт та підтримання високого рівня продуктивності праці.

З огляду на це, особливого значення набуває використання сучасних підходів до управління IT-проєктами, серед яких провідне місце посідають гнучкі методології управління, що дозволяють забезпечити адаптивність організаційних процесів та підвищити ефективність командної взаємодії [4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика управління IT-проєктами та використання Agile-підходів у діяльності сучасних організацій є предметом дослідження багатьох учених. Значний внесок у розвиток теорії Agile-менеджменту зробили К. Швабер та Дж. Сазерленд, які сформували основні принципи Scrum-методології та визначили правила організації роботи команд розробників програмного забезпечення [11]. Дж. Сазерленд підкреслює, що застосування Scrum дозволяє суттєво підвищити продуктивність праці команд завдяки ітеративному підходу до виконання завдань та регулярному аналізу результатів діяльності [12]. У працях М. Кона розглянуто механізми планування та оцінювання завдань у рамках Agile-проєктів, що сприяє більш ефективному управлінню ресурсами та підвищенню продуктивності команд розробників [5]. Дослідження Н. Форсгрена, Дж. Хамбла та Дж. Кіма показують, що впровадження Agile-та DevOps-підходів у діяльність IT-компаній сприяє підвищенню швидкості розроблення програмних продуктів та покращенню якості програмного забезпечення [7].

Значну увагу дослідники приділяють проблемам організації роботи розподілених команд. Зокрема, Р. Васьків та Н. Веретенникова аналізують роль інформаційно-комунікаційних інструментів у забезпеченні ефективної взаємодії між учасниками віддалених проєктних команд [2]. У працях Н. Бушуєвої та співавторів обґрунтовано концепцію Agile-лідерства, яка передбачає використання гнучких управлінських підходів для забезпечення ефективної реалізації інноваційних проєктів [1]. Дослідження Н. Павлової та співавторів [3] демонструють, що використання Agile-моделей сприяє більш

ефективній взаємодії команд у проектно-орієнтованих компаніях та підвищенню продуктивності праці в умовах розподілених робочих процесів.

Разом із тим, попри значну кількість досліджень у сфері управління ІТ-проектами, питання підвищення продуктивності розподілених команд в умовах повністю дистанційної взаємодії потребує подальшого наукового опрацювання.

Мета статті - дослідження механізмів управління продуктивністю розподілених команд ІТ-компаній та обґрунтування ролі Agile-підходів у підвищенні ефективності їхньої діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розподілені команди стали важливою складовою діяльності сучасних ІТ-компаній, оскільки вони дозволяють залучати фахівців із різних регіонів і країн, забезпечуючи доступ до глобального ринку праці та підвищуючи гнучкість організації робочих процесів. Основною особливістю таких команд є географічна розосередженість їхніх учасників, що зумовлює необхідність активного використання цифрових інструментів комунікації та координації діяльності. В умовах дистанційної взаємодії саме інформаційна взаємодія стає ключовим фактором ефективності командної роботи, оскільки недостатній рівень комунікації може призводити до дублювання завдань, затримок у виконанні проєктів та зниження загальної продуктивності праці. Дослідження у сфері розподіленої розробки програмного забезпечення показують, що належна організація інформаційних потоків і комунікаційних процесів є критично важливою для успішної реалізації проєктів у таких командах [1].

Для забезпечення ефективної взаємодії учасників розподілених команд широко використовуються сучасні цифрові платформи, зокрема системи управління проєктами, корпоративні месенджери, інструменти відеоконференцій та хмарні сервіси спільної роботи. Такі інструменти дозволяють організувати синхронну та асинхронну комунікацію між учасниками команди, координувати виконання завдань, відстежувати прогрес реалізації проєктів і забезпечувати прозорість робочих процесів. До найбільш поширених інструментів належать системи управління завданнями та проєктами, платформи спільного редагування документів, системи контролю

версій програмного коду та віртуальні дошки для колективної роботи. Використання подібних цифрових середовищ дозволяє створити єдиний інформаційний простір команди, що сприяє підвищенню узгодженості дій учасників та зменшенню комунікаційних бар'єрів у розподілених проєктах [2].

Крім того, ефективність діяльності розподілених ІТ-команд значною мірою підвищується завдяки застосуванню гнучких методологій управління проєктами, зокрема Agile-підходів. Такі підходи передбачають короткі ітераційні цикли розробки, регулярні командні зустрічі та постійний обмін інформацією між учасниками проєкту, що сприяє підвищенню прозорості процесів і швидкому реагуванню на зміни у вимогах до програмних продуктів. Наприклад, фреймворк Scrum передбачає організацію роботи команди через короткі ітерації (спринти), регулярні зустрічі та постійний зворотний зв'язок, що дозволяє підвищити рівень координації та ефективності командної взаємодії [3, 11]. У межах кожного спринту команда виконує визначений обсяг завдань, спрямованих на створення функціональної частини програмного продукту. Важливою особливістю Scrum є чіткий розподіл ролей між учасниками команди, серед яких виокремлюють власника продукту (Product Owner), який відповідає за формування та пріоритезацію вимог до продукту, Scrum-майстра (Scrum Master), що забезпечує дотримання принципів методології та сприяє ефективній взаємодії учасників команди, а також команду розробників (Development Team), яка безпосередньо виконує завдання з розроблення програмного забезпечення.

Крім того, Scrum передбачає використання регулярних комунікаційних подій, таких як щоденні зустрічі (Daily Scrum), планування спринту (Sprint Planning), огляд результатів спринту (Sprint Review) та ретроспектива (Sprint Retrospective). Ці заходи сприяють підвищенню прозорості робочих процесів, своєчасному виявленню проблем та постійному вдосконаленню командної роботи. У контексті діяльності розподілених ІТ-команд застосування Scrum дозволяє забезпечити чітку координацію дій учасників, підтримувати регулярний обмін інформацією та підвищувати рівень відповідальності кожного члена команди за результати спільної діяльності. У результаті

використання цього підходу підвищується продуктивність праці, покращується якість програмного забезпечення та скорочується час реалізації ІТ-проектів.

Водночас управління продуктивністю розподілених команд потребує застосування спеціальних підходів до організації роботи, оцінювання результатів діяльності та мотивації працівників. У традиційних організаційних моделях продуктивність часто оцінюється через контроль робочого часу та безпосередню взаємодію керівника з підлеглими, тоді як у розподілених командах основний акцент переноситься на результативність виконання завдань, ефективність командної взаємодії та досягнення визначених цілей проекту. У цьому контексті особливого значення набуває використання гнучких методологій управління, які забезпечують прозорість процесів, регулярний обмін інформацією та швидке коригування робочих завдань відповідно до змін у проекті. Застосування Agile-підходів сприяє формуванню самоорганізованих команд, підвищенню рівня відповідальності учасників за результати спільної діяльності та створенню умов для більш ефективного використання людського капіталу в ІТ-компаніях.

Іншим поширеним інструментом Agile-управління є Kanban, який базується на принципі візуалізації робочих процесів і орієнтований на безперервний потік виконання завдань. Основна ідея цього підходу полягає у відображенні всіх етапів виконання роботи на спеціальних Kanban-дошках, де кожне завдання представлено у вигляді окремої картки, що переміщується між колонками відповідно до стадії його виконання. Такий підхід дозволяє створити прозору модель організації роботи команди, у якій кожен учасник може оперативно отримувати інформацію про стан поточних завдань, пріоритети проекту та рівень завантаженості інших членів команди. Завдяки цьому забезпечується краща координація дій між розробниками, тестувальниками, аналітиками та іншими учасниками проекту, що особливо важливо в умовах розподіленої роботи, коли комунікація між співробітниками відбувається переважно у цифровому середовищі [4, 10].

Важливою характеристикою Kanban є обмеження кількості одночасно виконуваних завдань (Work in Progress Limit), що сприяє зменшенню

перевантаження членів команди та підвищенню концентрації на виконанні пріоритетних завдань. Такий механізм дозволяє оптимізувати використання ресурсів команди, запобігати накопиченню незавершених робіт і підвищувати стабільність робочого процесу. Крім того, Kanban сприяє виявленню так званих «вузьких місць» у процесі розроблення програмного забезпечення, що дозволяє керівникам проєктів своєчасно коригувати організацію роботи та перерозподіляти завдання між учасниками команди. У результаті формується більш гнучка система управління робочими процесами, у якій рішення приймаються на основі реальних показників продуктивності та поточного стану виконання проєкту [4].

Застосування Kanban також сприяє підвищенню рівня передбачуваності результатів роботи команди, оскільки дозволяє використовувати кількісні показники оцінювання продуктивності, зокрема час виконання завдань (lead time), швидкість проходження завдання через етапи процесу (cycle time) та загальну пропускну здатність команди. Аналіз таких показників забезпечує можливість об'єктивного оцінювання ефективності роботи команди, а також створює підґрунтя для постійного вдосконалення організації робочих процесів. Дослідження показують, що використання Agile-підходів сприяє формуванню більш зрілих команд, здатних до самоорганізації, відповідального розподілу ролей та ефективної взаємодії між учасниками проєкту [8, 3].

Крім застосування гнучких методологій управління проєктами, важливим напрямом підвищення продуктивності ІТ-команд є впровадження DevOps-практик, які передбачають інтеграцію процесів розроблення, тестування та експлуатації програмного забезпечення у єдину безперервну систему створення програмного продукту. Концепція DevOps ґрунтується на тісній співпраці між командами розробників і фахівцями з експлуатації, що дозволяє скоротити часові витрати на передачу результатів роботи між різними підрозділами та забезпечити більш швидке впровадження нових функціональних можливостей програмних продуктів. У межах цього підходу активно використовуються автоматизовані інструменти управління конфігураціями, системи контролю

версій, а також платформи безперервної інтеграції та доставки програмного забезпечення [7].

Застосування принципів безперервної інтеграції (Continuous Integration) передбачає регулярне об'єднання змін програмного коду, що вносяться різними розробниками, у спільне репозиторійне середовище з автоматичним тестуванням результатів. Така практика дозволяє своєчасно виявляти помилки та несумісності між окремими компонентами програмного забезпечення, зменшуючи ризик виникнення критичних проблем на пізніх етапах розроблення. Водночас безперервне розгортання (Continuous Deployment) забезпечує автоматизоване впровадження нових версій програмних продуктів у робоче середовище, що значно скорочує час між створенням функціоналу та його використанням кінцевими користувачами. Використання цих підходів сприяє підвищенню стабільності програмних продуктів, зменшенню кількості помилок та прискоренню циклу розроблення, що у підсумку позитивно впливає на загальну продуктивність діяльності ІТ-команд і ефективність реалізації ІТ-проєктів [9].

В умовах дистанційної роботи важливим фактором ефективності ІТ-команд є формування відповідної організаційної культури, що базується на довірі, відкритості та активній взаємодії між учасниками команди. На відміну від традиційних офісних моделей організації праці, де значну роль відіграє безпосередній контроль керівника та постійна фізична присутність працівників, у розподілених командах ключове значення набувають самодисципліна, відповідальність за результати роботи та здатність ефективно взаємодіяти у віртуальному середовищі. Саме тому організаційна культура таких команд повинна підтримувати атмосферу взаємної підтримки, прозорості прийняття рішень та відкритого обміну інформацією. Важливим елементом цієї культури є формування спільних цінностей, орієнтованих на досягнення результатів, постійне вдосконалення процесів та розвиток професійних компетентностей учасників команди [1, 10].

У розподілених ІТ-командах організаційна культура також тісно пов'язана з принципами самоорганізації та колективної відповідальності за

результати роботи. Працівники повинні мати достатній рівень автономії у прийнятті рішень щодо виконання своїх завдань, водночас зберігаючи узгодженість дій із загальними цілями проєкту. У цьому контексті важливим інструментом підтримання ефективної взаємодії виступає регулярна комунікація, що реалізується через щоденні онлайн-зустрічі, планування робочих ітерацій, обговорення результатів виконаних завдань та аналіз проблем, що виникають у процесі роботи. Такий підхід дозволяє підтримувати постійний інформаційний обмін між учасниками команди, забезпечувати швидке реагування на зміни у вимогах до програмного продукту та своєчасно усувати перешкоди, які можуть негативно впливати на продуктивність роботи [11, 12].

Дослідження також свідчать, що робота з дому може впливати на ефективність Scrum-проєктів як позитивно, так і негативно, залежно від рівня організації робочих процесів, структури команди та використання цифрових інструментів управління [6]. З одного боку, дистанційна робота дозволяє працівникам більш гнучко планувати власний робочий час, зменшує часові витрати на переміщення до робочого місця та створює комфортніші умови для виконання індивідуальних завдань. Це може сприяти підвищенню концентрації на робочих процесах і зростанню індивідуальної продуктивності розробників. З іншого боку, відсутність безпосереднього особистого контакту між членами команди може ускладнювати процес координації діяльності, призводити до зниження рівня командної згуртованості та створювати додаткові труднощі у передачі знань і досвіду між співробітниками. Особливо це стосується нових членів команди, для яких процес інтеграції у робоче середовище може бути складнішим у дистанційному форматі [6, 8].

Успішне функціонування розподілених IT-команд потребує комплексного використання сучасних управлінських інструментів, поєднання Agile-методологій, цифрових платформ управління проєктами та ефективних комунікаційних механізмів. Важливою умовою при цьому є створення єдиного цифрового інформаційного простору, у межах якого здійснюється планування завдань, обмін робочими матеріалами, координація діяльності учасників

команди та моніторинг прогресу виконання проєктів. Таке середовище забезпечує прозорість робочих процесів, дозволяє оперативно отримувати інформацію про стан реалізації проєкту та сприяє більш ефективному прийняттю управлінських рішень [2, 4].

Крім того, ефективність діяльності розподілених ІТ-команд значною мірою залежить від здатності організацій поєднувати технологічні інструменти з управлінськими підходами, що орієнтовані на розвиток людського капіталу. Це передбачає підтримку професійного розвитку працівників, стимулювання командної взаємодії, створення сприятливого психологічного клімату та забезпечення балансу між роботою і особистим життям співробітників. У таких умовах організаційна культура стає не лише фактором внутрішньої стабільності команди, а й важливим інструментом підвищення її продуктивності та інноваційної спроможності. У підсумку поєднання гнучких методологій управління, цифрових технологій та ефективних механізмів командної взаємодії створює передумови для успішної реалізації ІТ-проєктів у середовищі повної розподіленості [7, 9].

На основі проведеного аналізу особливостей функціонування розподілених ІТ-команд та сучасних підходів до управління проєктами пропонуємо комплекс практичних рекомендацій, спрямованих на підвищення продуктивності їхньої діяльності. Запропоновані заходи ґрунтуються на поєднанні організаційних, технологічних та управлінських інструментів, що дозволяють підвищити ефективність взаємодії учасників команди, оптимізувати робочі процеси та забезпечити стабільність реалізації ІТ-проєктів у середовищі дистанційної співпраці.

Перш за все, важливим напрямом удосконалення діяльності розподілених команд є формування єдиного цифрового середовища управління проєктами. Доцільно впроваджувати інтегровані платформи, що об'єднують інструменти управління завданнями, системи комунікації, сховища документації та засоби контролю версій програмного коду. Використання таких платформ дозволяє створити централізований інформаційний простір команди, у межах якого всі учасники мають доступ до актуальної інформації щодо стану виконання

завдань, пріоритетів проєкту та результатів роботи. Це сприяє підвищенню прозорості робочих процесів, зменшенню інформаційних бар'єрів та підвищенню швидкості прийняття управлінських рішень.

Другим важливим напрямом підвищення ефективності роботи розподілених ІТ-команд є впровадження структурованої системи комунікації. З огляду на те, що взаємодія між учасниками команди відбувається переважно у віртуальному середовищі, доцільно встановити чіткий регламент інформаційної взаємодії, який включає регулярні онлайн-зустрічі, використання стандартизованих каналів комунікації та систематичний обмін інформацією щодо виконання завдань. Зокрема, ефективною практикою є поєднання синхронної комунікації (відеоконференції, щоденні короткі зустрічі) та асинхронної взаємодії (робота з документацією, обговорення завдань у корпоративних месенджерах, використання систем коментування у платформах управління проєктами). Такий підхід дозволяє мінімізувати ризик виникнення інформаційних розривів між учасниками команди та забезпечує узгодженість їхніх дій.

Наступною важливою пропозицією є активне застосування гнучких методологій управління проєктами, зокрема Scrum та Kanban, які довели свою ефективність у середовищі розподіленої розробки програмного забезпечення. Для підвищення продуктивності команд доцільно використовувати короткі ітераційні цикли планування роботи, що дозволяють швидко адаптуватися до змін у вимогах до програмного продукту. Регулярні події Scrum — планування спринту, щоденні зустрічі, огляд результатів і ретроспективи — можуть бути ефективно інтегровані у дистанційний формат роботи за допомогою цифрових комунікаційних платформ. Водночас застосування Kanban-дошок забезпечує наочну візуалізацію робочих процесів та дозволяє контролювати стан виконання завдань у режимі реального часу.

Особливої уваги заслуговує використання механізмів обмеження кількості одночасно виконуваних завдань (Work in Progress Limit), що є одним із ключових принципів Kanban. Запровадження таких обмежень дозволяє запобігти перевантаженню учасників команди, підвищити концентрацію на

виконанні пріоритетних завдань та зменшити кількість незавершених робіт. У результаті робочий процес стає більш стабільним і передбачуваним, що позитивно впливає на загальну продуктивність команди.

Важливим напрямом підвищення ефективності діяльності розподілених ІТ-команд також є впровадження DevOps-підходу, який передбачає інтеграцію процесів розроблення, тестування та експлуатації програмного забезпечення. Для цього доцільно використовувати автоматизовані інструменти безперервної інтеграції та безперервного розгортання, що дозволяють значно скоротити час між створенням програмного функціоналу та його впровадженням у робоче середовище. Автоматизація тестування, управління конфігураціями та розгортання програмного забезпечення сприяють зменшенню кількості помилок, підвищенню стабільності програмних продуктів та скороченню циклу розроблення.

Ще одним важливим напрямом удосконалення управління розподіленими командами є впровадження системи оцінювання продуктивності на основі результативних показників. У таких системах основний акцент робиться не на контролі робочого часу, а на досягненні конкретних результатів діяльності. Для цього можуть використовуватися кількісні показники, такі як швидкість виконання завдань, час проходження завдань через етапи робочого процесу, кількість реалізованих функціональних можливостей програмного продукту або рівень стабільності програмного забезпечення. Використання подібних метрик дозволяє об'єктивно оцінювати ефективність роботи команди та своєчасно виявляти проблемні ділянки у процесі реалізації проєкту.

Крім технологічних і організаційних заходів, важливим чинником підвищення продуктивності розподілених ІТ-команд є формування сприятливої організаційної культури. Доцільно створювати середовище, яке підтримує відкриту комунікацію, взаємну довіру та готовність до обміну знаннями між учасниками команди. У таких умовах працівники відчувають більшу відповідальність за результати своєї діяльності, активніше беруть участь у вирішенні спільних проблем і більш ефективно взаємодіють у процесі реалізації проєктів.

Важливим елементом розвитку організаційної культури у розподілених командах є підтримка професійного розвитку співробітників. ІТ-компаніям доцільно інвестувати у навчання працівників, розвиток їхніх технічних та управлінських компетентностей, а також у створення внутрішніх платформ обміну знаннями. Проведення внутрішніх семінарів, технічних обговорень та навчальних програм сприяє підвищенню рівня професійної підготовки команди та забезпечує швидше поширення інноваційних підходів у межах організації.

Окрему увагу слід приділяти підтриманню балансу між роботою та особистим життям співробітників, що є важливим чинником стабільності та довгострокової ефективності діяльності розподілених команд. Надмірне навантаження, постійна доступність у цифрових каналах комунікації та відсутність чітких меж між робочим і особистим часом можуть призводити до зниження мотивації працівників та професійного вигорання. Тому доцільно впроваджувати політику гнучкого графіка роботи, чітко визначати часові межі комунікації та створювати умови для відновлення працездатності співробітників.

Таким чином, підвищення продуктивності діяльності розподілених ІТ-команд потребує комплексного підходу, що поєднує використання сучасних цифрових технологій, гнучких методологій управління проєктами, DevOps-практик та ефективних механізмів організаційної взаємодії. Реалізація запропонованих заходів дозволить оптимізувати робочі процеси, підвищити ефективність командної взаємодії та забезпечити більш успішну реалізацію ІТ-проєктів у середовищі глобальної цифрової співпраці.

Висновки

Проведене дослідження дозволило визначити основні особливості управління продуктивністю розподілених команд ІТ-компаній. Встановлено, що поширення дистанційних форматів співпраці та глобалізація ринку ІТ-послуг сприяють активному використанню розподілених команд, що дозволяє компаніям залучати висококваліфікованих фахівців незалежно від їхнього географічного розташування. Водночас ефективність діяльності таких команд

значною мірою залежить від належної організації комунікаційних процесів, координації робочих завдань та використання сучасних управлінських інструментів.

У результаті дослідження встановлено, що застосування гнучких методологій управління проєктами, зокрема Agile-підходів, сприяє підвищенню ефективності командної взаємодії, оптимізації розподілу завдань між учасниками команди та зростанню продуктивності праці. Використання інструментів Scrum і Kanban забезпечує прозорість робочих процесів, сприяє кращій координації діяльності учасників проєкту та дозволяє оперативно реагувати на зміни у вимогах до програмного продукту.

Важливу роль у забезпеченні ефективності діяльності розподілених ІТ-команд відіграють цифрові інструменти комунікації та управління проєктами. Використання систем управління завданнями, платформ відеоконференцій, корпоративних месенджерів та хмарних сервісів спільної роботи дозволяє підтримувати постійну взаємодію між учасниками команди, забезпечувати прозорість робочих процесів та підвищувати ефективність реалізації ІТ-проєктів.

Перспективи подальших досліджень можуть бути пов'язані з аналізом можливостей інтеграції Agile- та Lean-підходів у систему управління діяльністю ІТ-компаній, а також із дослідженням впливу сучасних цифрових технологій на ефективність командної взаємодії та управління продуктивністю розподілених ІТ-команд.

Література

1. Bushuyeva N., Bushuiyev D., Bushuiyeva V. Agile leadership of managing innovation projects. Сучасний стан наукових досліджень та технологій в промисловості. 2019. № 4 (10) С. 77–84. DOI:<https://doi.org/10.30837/2522-9818.2019.10.077>
2. Vaskiv R, Veretennikova N., Features of the use of information and communication technologies to support project processes in distributed teams.

Computer systems and information technologies, 2023, № 4, С. 36-43. DOI:
<https://doi.org/10.31891/csit-2023-4-5>

3. N. Pavlova, S. Onyshchenko, A. Obronova, T. Chebanova, V. Andrievska
Creating the agile-model of the project-oriented transport companies work.
Eastern-European Journal of Enterprise Technologies. 2021 №1(109) P. 124-
143. DOI: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2021.225529>
4. Фендьо О. Управління ІТ-проєктами з використанням гнучких
методологій Agile, Scrum, Kanban. Distance Education in Ukraine:
Innovative, Normative-Legal, Pedagogical Aspects. 2023. № 2. С. 419–425.
DOI: <https://doi.org/10.18372/2786-5495.1.17349>
5. Cohn M. Agile Estimating and Planning. Upper Saddle River: Pearson
Education, 2006. 352 p.
6. Cucolas A.-A., Russo D. The Impact of Working From Home on the Success
of Scrum Projects: A Multi-Method Study. IEEE / Software Engineering
Research. 2021.
7. Forsgren N., Humble J., Kim G. Accelerate: The Science of Lean Software and
DevOps: Building and Scaling High Performing Technology Organizations.
Portland: IT Revolution Press, 2018. 288 p.
8. Gren L., Torkar R., Feldt R. Group development and group maturity when
building agile teams: a qualitative and quantitative investigation. Journal of
Systems and Software. 2019. Vol. 149. P. 104–117.
9. Humble J., Farley D. Continuous Delivery: Reliable Software Releases through
Build, Test, and Deployment Automation. Boston: Addison-Wesley, 2010. 512
p.
10. Rigby D., Sutherland J., Takeuchi H. Embracing Agile. Harvard Business
Review. 2016. Vol. 94(5). P. 40–50.
11. Schwaber K., Sutherland J. The Scrum Guide: The Definitive Guide to Scrum:
The Rules of the Game. 2020.
12. Sutherland J. Scrum: The Art of Doing Twice the Work in Half the Time. New
York: Crown Business, 2014. 256 p.